No. 1330 Zaterdag 26 Juni 1909 26ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire. Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden ƒ 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar ƒl. 10,—
Afzonderlijke nummers ƒl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f0,50, voor elken regel meer 7½ cts.

BUREAUX VAN DIT BLAD
REDACTIE: Waterkant, Otrabanda, No. 223
ADMINISTRATIE: Plein Concordia, No. 129, Pietermaai

Es Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di abonnement ta ƒl. 2,— pa tres luna, pagá padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire, Aruba, St. Martin (P. H.), St. Eustatius i Saba ƒl. 10,— pa anja.
Un numero sol ƒl. 0,15.
Anuncio di 1 te 7 regel f0,50, cada regel mas 7½ cts.

Curaçao, 25 Juni.

Spaarzaamheid.

De H. Geest zegt in het Boek Ecclesiasticus (19, 1): „Een werkman, „die zich aan den drank overgeeft, „zal niet rijk worden, en die het „kleine versmaadt, gaat allengskens „ten gronde." Een werkman, die het loon, dat hij van zijn dagelijkschen arbeid trekt, verdrinkt, gaat achteruit, komt tot de grootste ellende. Maar niet alleen van den dronkaard is dat waar; neen, eenieder, die de kleine verdiensten van zijn ijverigen arbeid niet telt, en er lichtvaardig mee omspringt, hij zal, verre van vooruit te komen en tot welstand te geraken, langzamerhand tot armoede en ellende vervallen. God zelf vermaant ons hier tot spaarzaamheid! Daarbij heeft Hij het echter niet gelaten: een voorbeeld heeft Hij ons gegeven, opdat wij Hem zouden navolgen; een voorbeeld van spaarzaamheid, opgeteekend in het Boek der boeken, in de H. Schriftuur.

Zie Jezus aan de overzijde van de zee van Tiberias, op eenen berg gezeten te midden zijner leerlingen. Jezus sloeg de oogen op, zegt de Evangelist, en zag dat eene groote menigte tot Hem kwam. En nadat Hij met zijne Apostelen overlegd had, deed Hij de menschen neerzitten en verzadigde allen met vijf gerstebrooden en twee visschen. Toen zij nu verzadigd waren, sprak Hij tot zijne leerlingen: „Verzamelt de „overgebleven brokkelingen, op dat er „niets verloren ga" (Jo. 6. 12). Wat wil de goddelijke Leeraar ons daarmede anders leeren dan spaarzaamheid? Hij, die gekomen was om ons door woord en voorbeeld te leeren, wilde ons ook een voorbeeld geven van de deugd, waarover ik u eenige oogenblikken kom onderhouden.

* *

Twee vragen wensch ik u te beantwoorden:

1. Wat is de Christelijke spaarzaamheid?

2. Wat moeten wij doen om goed te kunnen sparen?

1. De christelijke spaarzaamheid bestaat hierin, dat wij, zonder ons zelven of anderen te kort te doen, met onze inkomsten weten rond te komen en het overblijvende op verstandige wijze beleggen. Als wij sparen, zooals het behoort, doen wij noch ons zelven, noch anderen te kort; het eerste zou gierigheid, het tweede onrechtvaardigheid zijn.

Neen, spaarzaamheid is geen gierigheid. De vrek hangt met geheel zijn hart aan geld en goed. Geld is zijn liefste gedachte, zijn eenige zorg. Geld zoekt en jaagt hij na. Geld is de afgod, dien hij aanbidt. De spaarzame daarentegen verwerft geld en goed met het doel om zich een behoorlijk bestaan te verzekeren, teneinde God beter te kunnen dienen.

De gierigaard is hard en ongevoelig voor den arme. Hij kan gemakkelijk helpen, maar wil niet scheiden van zijne geliefde schijven. Hij klaagt aldoor over de lastige bedelaars, en als hij iets geeft, dan is het niet veel en......om van dat lastig gebedel af te zijn, of om naderhand te kunnen zeggen: ik heb pas gegeven. De spaarzame integendeel is milddadig, hij geeft graag van het gespaarde, want hij heeft medelijden met zijn misdeelde medemenschen en kent het woord van den H. Geest: „Den arme gegeven, is Gode geleend" (Prov. 19, 17) — wat men echter aan God leent, komt woekervoudig terug.

Maar spaarzaamheid mag ook geen onrechtvaardigheid wezen. Er worden er gevonden, die rijkdommen vergaderen, zegt de Profeet Jeremias, (17, 11), maar niet volgens het recht.

De onrechtvaardige spaart niet zijn eigen geld maar dat van anderen, die om zijnentwil wellicht gebrek moeten lijden en zeker veel zorgen hebben. Ik wil hier niet spreken van dieven en bedriegers; ik wil hier een woordje zeggen van diegenen, welke gewoon zijn schulden te maken en den schuldenaar al te lang op zijn geld laten wachten. Tot hen zeg ik: Wilt gij spaarzaam zijn in christelijken zin, betaalt eerst zoo spoedig mogelijk uwe schulden.

Op vijf en vijftigjarigen leeftijd was Sir Walter Scott een som van meer dan honderdduizend dollars schuldig. Toch besloot hij, die schuld tot den laatsten cent te betalen. Dit vaste besluit gaf vertrouwen en bezieling aan de andere vermogens en verrichtingen van lichaam en geest. Elke zenuw en spier zeide: „De schuld moet betaald worden"; elke druppel bloed werd geïnspireerd en naar de hersenen gejaagd, om zijn gewicht te voegen bij de kracht, waarmede hij de pen hanteerde. En de schuld werd betaald. In zijn dagboek schreef hij: „Ik heb vreeselijk geleden en dikwijls gewenscht, dat ik in slaap viel om niet meer te ontwaken. Maar ik wil het tot een goed einde brengen, als ik kan." Zijn gebiedende wil werkte nog steeds voort, nadat elk ander vermogen zijn geest scheen te hebben verlaten.

Vervolgens zeg ik tot hen: betaalt uwe inkoopen contant. „De kleine burger, die dezen regel opvolgt, zal minstens ⅓ minder uitgeven dan vroeger, toen hij bij de winkeliers alles liet opschrijven," zegt de Duitsche schrijver Wet zel. „Hoe komt het", zoo vraagt hij „dat zoovelen ongemerkt en ongewild in schulden komen, die ze later niet meer kunnen afbetalen?" „Dat komt," zoo antwoordt hij, „omdat ze alles lieten opschrijven bij den bakker, den slager, den melkboer, den kruidenier. Men leeft er dan maar op aan, zonder na te rekenen en komt de rekening thuis, dan is al het gekochte verbruikt, maar ook dan is er geen geld. Is het niet waar, dat talloos velen zoo in die manier in schulden steken en tot armoede komen? Begin er eens mee ieder brood, ieder pond vleesch contant te betalen, dan zult ge voor schulden gevrijwaard blijven, vele noodelooze uitgaven achterlaten en ook betere waar krijgen, terwijl hij die poft (d. i. op crediet koopt), slechter en duurder waar ontvangt.

Verreweg 't goedkoopste is
Boter geven bij de visch.

Op deze wijze zal het den meesten mogelijk zijn iets over te leggen, te sparen."

„Hoe komt ge aan dat geld?" vroeg dezelfde Wetzel aan een schrijnwerker, die hem een spaarboekje toonde waarop 2800 Mark = f 1680 stond. „Dat is gemakkelijk genoeg, mijnheer", antwoordde de man. „Ik ben 15 jaar getrouwd; de eerst 5 jaren lieten wo alles opschrijven en kwamen niets vooruit, we hadden één jaar zelfs schulden. De laatste 10 jaren betalen we alles contant en kunnen iederen dag 50 pfennig = 30, cent overleggen; 50 pfennig dagelijks geeft tegen 3% aan interest op interest in 10 jaren 2792 Mark."

Die dus zijne inkoopen contant betaalt, zal daardoor alleen reeds in de gelegenheid zijn te sparen en anderen — ik bedoel de winkeliers en ambachtslieden — in de gelegenheid stellen ook een duit over te leggen.

En zoo zijn we vanzelf gekomen tot de beantwoording der 2e vraag, die ik mij heb voorgesteld:

2. Wat moeten wij doen om goed te kunnen sparen?

In den goeden ouden tijd verdeelde men zijn geld in drie deelen: den noodpenning, den broodpenning en den teerpenning. De noodpenning werd zorgvuldig bewaard en alleen in het uiterste geval aangesproken, zooals uwe spaarpenningen in deze Vereeniging zorgvuldig bewaard en alleen om gewichtige redenen mogen gelicht worden. De broodpenning werd gebruikt in de zaak of het vak om brood te verdienen. De teerpenning werd uitgegeven voor het levensonderhoud. Kom daar nu tegenwoordig eens om — ik spreek natuurlijk niet van U, leden dezer Spaarvereeniging! Aan den noodpenning wordt al heel weinig gedacht. De broodpenning heeft plaats gemaakt voor het zoogenaamde „Crediet" . Alleen de teerpenning bestaat nog en is in dezelfde verhouding toegenomen, als de twee andere verminderd zijn.

Wie inderdaad spaarzaam wil zijn, moet beginnen met alles, wat hij heeft, zuinig te behandelen. Hoe gaat men soms met kleeren, meubelen, huisraad, spijs en drank om? Wat spaarzame menschen weken, maanden en jaren weten te benutten, wordt voor anderen al heel spoedig onbruikbaar.

Zoo gaat het geld — zelfs het opgespaarde — in korten tijd naar de maan en ondervindt men de waarheid van de uitspraak des H. Geestes: „Die het kleine versmaadt, gaat allengskens ten gronde." Hier moet dus de man een oogje in 't zeil houden en toezien, of moeder de vrouw wel zuinig genoeg is.

Wie inderdaad spaarzaam wil zijn, moet zich wachten voor onnoodige uitgaven of zooals men zegt: moet iederen cent twee-, driemaal omdraaien, vóór hij hem uitgeeft. Hoeveel guldens zoudt ge jaarlijks sparen, als gij, wanneer 't een of ander u tot koopen aanlokt, niet vraagt: „Kan ik het ding gebruiken?", maar: Kan ik het geld missen?" Daarom: koopt niet, wat ge niet waarlijk noodig hebt, of anders zult ge weldra moeten verkoopen, wat ge wel noodig hebt.

Wie inderdaad spaarzaam wil zijn, moet niet bevriend zijn met Jan Crediet, maar een boezemvriend van Jan Contant, zooals wij reeds zagen.

Wie inderdaad spaarzaam wil zijn, moet zijne behoeften matigen.

De meer genoemde Duitsche schrijver Wetzel verhaalt het volgende: „Den 20n Januari 1893 had te Zurich in Zwitserland eene vergadering plaats van werkloozen. Er waren 700 man bijeen. Na een heftige toespraak van een socialist, stond een oude man op en zeide: „Gij zelf zijt voor het meerendeel de schuld van uwe armoede. Als gij vroeger wat meer aan de toekomst gedacht en gespaard hadt, zoudt gij niet op deze vergadering behoeven te komen. Als gij wat minder aan bier en jenever en sigaren deedt, dan zoudt gij gemakkelijk vooruit komen; want ge zoudt sparen. Welnu, op de spaarpenningen van den arme rust de zegen van God". „Bidt, werkt en spaart," zoo besloot hij, „zoo lang gij werken kunt, dan zult gij in tijden van werkloosheid of onmacht tot werken, niet behoeven te bedelen."

En nu doe ik een beroep op Uw aller gezond verstand en ondervinding en vraag: Zou er niet veel meer nog gespaard worden, als de huisvaders en hunne groote zoons, de moeders en hunne volwassen dochters wat minder behoefte hadden aan allerlei genotmiddelen en ververschingen en dranken en lekkernijen — denkt maar aan al die fijne merken sigaren, aan die limonades en likeuren (speciaal boerenjongens) en wijnen en gebakjes en confituren en jams en andere delicatessen, die hier elk jaar verorberd worden, ook door de niet rijken? — Als men, zonder te letten op het onzinnig gepraat der menschen terugkeerde tot eene eenvoudige, maar toch degelijke, tot eene echt christelijke levenswijze, dan zou er heel wat ellende van deze wereld verdwijnen en in menig huis vrede en geluk en welzijn terugkeeren. — Zeker, zoo lang de

Feuilleton.

DUBBELE TREFFER.

Hier volgt de vertaling van een schets van den bekenden Spaanschen schrijver V. Blasco Ibañez, waarin hij het zoogenaamde rooverwezen van zijn land in verband met Spaansche toestanden zoo kenschetsend bloot legt, zoo echt en typisch teekent. Deze schets is niet de fantasie van den romanschrijver, verlegen om wat stof, het is een feit, de nog steeds geldend werkelijkheid.

Een Spanjaard zegt iets van zijn eigen land. Wanneer een ander iets dergelijks beweerde, zou het 't ongeloof opwekken van den lezer. Het verhaal speelt zich af in een gehucht der provincie Valencia, Zuid-Oost Spanje.

Sento zou juist de deur van zijn huisje opendoen, toen hij een papier bemerkte, dat in het sleutelgat gestoken was.

Het was een anonyme dreigbrief. Men eischte van hem 40 duros (200 francs), die hij te deponeeren hád in den oven tegenover zijn huisje.

Weer die bandieten, die de huerta (gehucht) terroriseerden!

Als men niet toegaf aan eischen van dit soort, was men zeker zijn velden geplunderd te vinden of zijn huis beschadigd, en bovendien stelde men zich bloot, den een of anderen avond niet tijdig genoeg het dak van zijn hut te ontloopen, dat, door de vlammen verteerd, instortte,...... of te stikken in den rook.

Gataro, de stevigste jongen uit Ruzafa, had gezworen de misdadigers te ontdekken...... Alle nachten, het geweer onder den arm, verschool hij zich in het riet, of dwaalde langs de wegen. Op een morgen vond men zijn lijk in de beek, den buik door een schot opengescheurd, het hoofd afgesneden.

Zelfs de bladen van Valencia bespraken deze feiten van de huerta Ruzafa, waar, zoodra de nacht viel een doodelijke angst een ieder dwong zijn huis te bewaken, zijn waakhond van den ketting te doen, en zelfs de ruzie met de buren te vergeten.

Wanneer de autoriteiten den alcalde (burgemeester) van het district er over spraken op de eerbiedige manier, die zijn macht over de kiezers van het dorp afdwong, antwoordde deze steeds, dat het zenden van soldaten of Mozos de Escuadra totaal overbodig was, want lat hij en zijn trouwe secretaris Sigro de eer aan zich houden wilden en de roovers maar al te spoedig zouden ontdekken. Men had ze in 't vizier!

Sento borg het papier zorgvuldig in zijn leeren tasch. Hij dacht er echter niet aan naar den alcalde te snellen. Hij hield niet van vergeefsche klachten of hulp der autoriteiten die nog nooit iets gebaat had.

Van één ding was hij zeker, men vroeg hem veertig duros, en als hij die niet in den oven bracht, zou men zijn huisje verbranden, het huis, dat hij reeds aanschouwde als een vader zijn stervenden zoon.

Die muren, zoo mooi en helder wit, de muts daarop van bruin stroo, die het dekte, met kleine kruisen op de punten, de blauwe planken daarlangs, waarop de boonen te drogen lagen, de wijnpersen naast de deur, evenals het groene zonnescherm, waardoor de zon het gouden licht filterde tot levendige glansplekjes; de geraniumbedden en de „Don Pedro," die tegen de rietstengels opklom; en dan, dáár, de oude vijgeboom, die verschroeien zou, en de oven gebouwd van klei en tegels, rond en lang als een mierenhoop: dat alles was zijn geluk, het nest, dat zijn dierbaarsten, zijn vrouw en zijn drie kleine jongens ter bescherming diende.

Hoeveel spadestooten en houweelslagen in zijn vier akkers — die de oudste zijner voorzaten reeds met hun zweet en bloed besproeid hadden — waren er niet noodig geweest, om de handvol duros bijeen te garen, die hij in een aarden pot, begraven onder zijn bed, bewaarde.

En nu zou hij zich veertig duros moeten laten ontnemen?......

Daar de nacht reeds viel, en hij niets besloten nog had, ging hij den Oude van den „carcamal" (een hutje, dat men in Spanje aan grijsaards geeft) raadplegen;...... iemand, die nog juist goed genoeg was om de grasranden langs den weg recht te steken, maar van wien men vertelde, dat hij in zijn jeugd meer dan één van dit soort bandieten in het zand had doen bijten.

De oude luisterde toe, de oogen gericht op de grove sigaret, die zijn magere en bevende handen poogden te draaien.

Of hij gelijk had, zijn geld niet zóó maar te willen afgeven! Dat zij voor hem kwamen, als mannen, onder vier oogen, hun laffe huid wagen. Hij was zeventig jaar, maar met hem zou men zulke vliegertjes niet pogen op te laten. Hoor nou eens, Sento, je bent toch geen lafaard, dat je je niet verdedigen durft?

Deze woorden staken Sento een hart onder den riem, drongen diep tot hem door, en hij voelde zich mans genoeg om het brood zijner kinderen te beschermen.

Met even groote plechtigheid, als was het een heiligenbeeld geweest, nam de grijsaard van achter zijn deur den grootsten rijkdom van zijn hutje: een geweer met trechtervormigen loop, waarvan hij devoot de vermolmende kolf liefkooste met zijn bevende handen. Hij zou hem zelf laden: hij kende dezen „amigo" (vriend) beter.

En de verdorde handen schenen weer jong te worden. Kijk...... dat was het kruit, een heele handvol. Van alfa-vlas een stevige prop...... zoo! Nu een lading kogels, wat gehakt lood, nee, en nog wat ganzenhagel! Bravo! Daarboven weer een prop, goed vastgestampt! In orde!

Als de loop niet springen zou, na deze overlading van moordprojectielen, was het een Godswonder!

Sento waarschuwde zijn vrouw Pepita, dat hij dezen nacht het begieten wel bezorgen zou, zij geloofde hem en ging vroeg slapen.

Nadat hij het huis zorgvuldig gesloten had, ging hij naar de plaats, buiten, waar hij den grijsaard bezig zag het geweer goed te plaatsen.

Om een fout of vergissing te voorkomen, wou hij Sento nog zijn laatste instructies geven: Zie je?........ Recht op den muil van den oven mikken, en kalm blijven. Als zij zich bukken om het „katje" te zoeken...... Vuur! Een kind zou het ook kunnen doen!

Volgens den raad van zijn onderwijzer ging Sento liggen tusschen het hoogopgeschoten geraniumbed, in de schaduw van zijn huis.

Dan,........ alleen...., wachtte hij.....

Uren gingen voorbij..........

Plotseling kwaakten de kikvor-

wereld zal staan, zoo lang zal er ook armoede wezen; maar 't ligt toch heel dikwijls in 's menschen macht zich het leven veel dragelijker te maken, door edele zelfbeheersching en matiging zijner behoeften en, wat het gevolg daarvan is, door wijze spaarzaamheid.

Maar het allernoodzakelijkste (om te sparen) is: weest standvastig! m. a. w. spaart geregeld. Daarvoor is vastheid van wil noodig, mannelijk karakter. Niet hij is de beste „spaarder", die den éénen Zondag f 10 brengt, en dan weer 10 Zondagen niets; maar hij, die trouw elken Zondag opkomt, al brengt hij dan ook niet meer dan 1 kwartje.

Wie wil sparen, komt noodzakelijkerwijze vooruit! Wilt gij een treffend voorbeeld? Luistert dan!

Het Nieuwe Testament en het spelboek waren de eenige boeken, welke Cornelius Vanderbilt op school gebruikte, waar hij leerde lezen, schrijven en wat rekenen. Hij wenschte een boot te koopen, maar hij had geen geld. Ten einde hem af te brengen van zijn wensch om naar zee te gaan, beloofde zijn moeder hem, indien hij vóór den 27sten der maand tien morgens woest liggend, steenachtig en moeilijk te bewerken land, het slechtste van de boerderij zijns vaders, wilde beploegen, eggen en met koren bezaaien, de som te leenen, die hij wenschte te hebben. Vóór den bepaalden tijd was het werk gedaan en goed gedaan. Op zijn zeventienden verjaardag kocht Cornelius de boot, maar op weg naar huis raakte zij vast op een gezonken wrak en zonk, juist toen hij in ondiep water kwam.

Maar Cornelius Vanderbilt was er de jongen niet naar om een zaak op te geven. Onmiddellijk ging hij weer aan het werk. In den tijd van drie jaren bespaarde hij drie duizend dollars. Dikwijls werkte hij des nachts en genoot spoedig meer begunstiging dan eenig schipper in de haven. Gedurende den oorlog van 1812 werd hem bij contract door het gouvernement het recht toegewezen, de militaire stations bij de hoofdstad van levensmiddelen te voorzien. Aan die overeenkomst voldeed hij gedurende den nacht, om zijn veerboot overdag tusschen New-York en Brooklijn te kunnen laten varen.

De knaap, die al wat hij overdag en de helft van hetgeen hij 's nachts verdiende aan zijn ouders gaf, bezat 30,000 dollars, toen hij vijf en dertig jaren oud was en toen hij op hoogen leeftijd stierf, liet hij zijn dertien kinderen het grootste fortuin in Amerika.

Niet iedereen zal, met geregeld sparen, zóó ver komen als deze Cornelius Vanderbilt, maar wel zal het sparen, hem helpen om te worden een man van karakter. Men klaagt zoo dikwijls en zoo luid over het gemis aan vaste en degelijke karakters in onzen tijd, en terecht. Wel nu, ik beweer, dat sparen een geschikt middel is om menschen van karakter te vormen. Een werkman b. v. die geregeld elke week een kwartje sparen wil, moet zich van zelf bekrimpen in zijne uitgaven, zal dikwijls iets moeten missen, wat hij zich anders voor dat kwartje had kunnen aanschaffen; zal daarom ook vaak in de bekoring komen om eens een week over te slaan en dan de volgende week dubbel te sparen. Maar neen, hij vermant zich telkens opnieuw en blijft zijn voornemen getrouw. Zou zoo iemand niet telkens ook aan wilskracht winnen? Daarenboven spaarzaamheid maakt U, eenigermate ten minste, financieel onafhankelijk van menschen, die ge anders naar de oogen moet zien, daar ge hun intrest betalen, of bij hen leenen of op crediet koopen moet. Daarin schuilt een dreigend gevaar voor uwe rechtschapenheid en vastheid van karakter. Spaart en spaart geregeld, dan zult ge dat gevaar afwenden en behoeft ge niemands slaaf te wezen.

Integendeel, ge zult worden van die mannen, waarnaar de wereld altijd zoekt, maar die ze niet zoo gemakkelijk vindt, mannen, die niet te koop zijn, mannen, die eerlijk zijn en waar tot in het binnenste van hun hart; die niet te lui zijn om te werken, noch te trotsch om arm te zijn, mannen, die willen eten wat zij verdiend hebben en dragen wat zij hebben betaald; die niet bevreesd zijn met nadruk „neen" te zeggen en zich niet schamen te verklaren. „Het kan er niet af": mannen, die aan allen eerbied afdwingen, mannen uit één stuk; mannen van karakter. En „karakter, zegt een Amerikaansch schrijver, is macht, is invloed. Karakter maakt vrienden; schept kapitaal, geeft bescherming en steun, opent een zekeren en gemakkelijken weg tot rijkom, eer en geluk". Ik voeg er bij: Karakter kweekt degelijke zonen der Katholieke Kerk, trouwe leden der Katholieke Vereenigingen, hechte steunpilaren ook der Maatschappij."

Deze lezing, door den Weleerw. Pater L. Verheyen te Paramaribo gehouden voor de Spaarvereeniging *S. Gerardus Majella*, werd uit *De Surinamer* overgenomen.

CORRESPONDENTIE.

St. Martin 23 Mei.

Heden vertrok Pastoor J. Gijlswijk per *Gouverneur van den Brandhof* naar Curaçao, om van daar via New-York zijne reis verder voort te zetten naar zijn vaderland. Den 20sten Mei nam Pastoor Gijlswijk afscheid van zijne hulpparochie op Samsonsbaai. De aanwezigheid van allen zonder uitzondering, om hem uitgeleide te doen naar het gereed liggend bootje, moet den onbaatzuchtigen en ijverigen pastoor wel de zoete overtuiging meegegeven hebben, dat zijn werken ten zeerste op prijs gesteld werd. Niet minder roerend was zijn afscheid van zijne hoofdparochie op Philipsburg. Daar had zich een eerecommissie gevormd om den pastoor met een huldeblijk te verrassen. Bij monde van een der heeren werd den pastoor in hartelijke taal dank gebracht voor het vele, wat zij aan hem te danken hadden. En ten bewijze hunner dankbaarheid werd hem een schitterend cadeau aangeboden, waartoe rijk en arm het hunne hadden bijgedragen. Slechts met moeite kon de pastoor zijn woorden van dank uitbrengen, omdat hij zag, dat zelfs de arme weduwe haar penningske voor dat huldeblijk had bijgedragen, en wijl hij zelf slechts met moeite van zijn beminde kudde kon scheiden. Wij wenschen Pastoor Gijlswijk eene voorspoedige reis toe en hopen, dat hij na een jaar weer met verjongde krachten zijn apostolaat onder ons hervatten moge.

24 Mei.

Hoe vreugde dikwijls gauw in droefheid veranderen kan, heeft ons heden de ondervinding geleerd op het fransche gedeelte van St. Martin, Marigot. Vroolijk en opgeruimd ging daar een talrijk gezelschap uit tot het houden van een Picnic, doch in allerdroevigste stemming keerden zij na weinige uren terug. Bij een boottochtje raakte een achtjarig kind te water en verdween spoedig in de diepte. Een volwassen meisje, dat zich ter redding te water begaf ging denzelfden weg, en terwijl thans een ander volwassen meisje aan beide hulpbehoevenden hulp wilde verleenen, moest ook zij nog hare heldhaftigheid met den dood betalen. Den volgenden dag had onder algemeene deelneming de ter aarde bestelling der drie lijken plaats.

12 Juni.

Reeds vroeg in den morgen galmden eenige vuurmonden over St. Martin het zilveren huwelijksfeest uit van onzen Gezaggebber. En in een oogenblik was de geheele stad in feestgewaad. Want van af de grootste tot op de kleinste huizen zag men Hollands driekleur vroolijk wapperen in de lucht.

Van ooggetuigen vernamen wij, dat de feestvierenden dien dag veler sympathie mochten ondervinden in den vorm van talrijke bloemstukken en geschenken. Wij wenschen Mijnheer en Mevrouw Brouwer nog vele jaren van gelukkige echtvereeniging toe en hopen, dat zij eenmaal nog het gouden echtfeest onder ons mogen vieren.

Ingezonden stukken.

Moest ik denzelfden redeneertrant volgen als de heer Chapman dan zou ik geen betere inleiding kunnen vinden voor dit mijn antwoord op zijne zoogenaamde wederlegging van hetgeen ik en mijn geacht medelid Zeppenfeldt in de zitting van den Kolonialen Raad gesproken hebben, dan te vragen hoe het toch mogelijk is, dat de heer Ch., die voorop begint te stellen dat het niet aan te nemen is, dat wij opzettelijk of zelfs met ongewild opzet eene onjuiste voorstelling hebben willen geven van hetgeen hij in de Algemeene vergadering van de landbouwmaatschappij gesproken heeft, dadelijk daar op de vraag heeft kunnen laten volgen hoe het dan toch mogelijk is dat men zonder vooropgezette meening beweren kan, dat hij met het bedrag van f 36.000 de opbrengst had kunnen bedoelen van een oogst die niet bestond. Immers waar de heer Chapman bij ons zelfs maar geen ongewild opzet heeft willen aannemen, bleef er voor hem geen ruimte meer om ons eene vooropgezette meenig voor de voeten te werpen. Desniettemin heeft hij het gedaan

Wat den heer Chapman daartoe heeft gebracht of welke aanleiding hij daarvoor heeft kunnen hebben, is mij volstrekt onbekend, tenzij een zekere vooropgezette meening de oorzaak van zijn rede was geweest, hetgeen hem ook bij anderen eenzelfde drijfveer deed veronderstellen. Maar liever neem ik aan, dat het voor den heer Chapman, minder aangenaam moest zijn geweest om te erkennen, dat zijne rede zelf de oorzaak is van de door ons daaraan gegeven uitlegging en hij daarom de fout bij anderen wilde vinden, zonder te denken aan hetgeen hij even te voren had neergeschreven.

Nu wij niet ter vergadering aanwezig waren, konden wij de door den heer Chapman gehouden rede niet anders beoordeelen dan uit het verslag, dat door den secretaris geteekend verschenen is in de Curaçaosche Courant en waaruit het ons bleek, dat de heer Chapman de opbrengst der moestuintjes berekent op f 36.500 in slechte jaren en daarop laat volgen, dat men ziende blind moet zijn om niet te erkennen dat als vroeger braakliggende gronden in een slecht jaar f 40.000 en in een goed jaar ± f 50.000 meer 's jaars opbrengen dan vroeger, de landbouw op Curaçao *veel* is vooruitgegaan. Is het nu niet logisch dat men het verschil tusschen de opbrengst der moestuintjes in slechte jaren door den heer Chapman gesteld op f 36.500 en de f 40.000, die de vroeger braakliggende gronden ook in *slechte* jaren meer moeten opbrengen dan vroeger, ging zoeken in de productie van mais en maisstokken.

De heer Chapman tracht dit weg te redeneeren door te beweren dat zijne rede gehouden is op Curaçao in een vergadering van een landbouwmaatschappij, waar iedereen op de hoogte is van Curaçaosche landbouwtoestanden en iedereen weet dat als men van een slecht Jaar spreekt, het juist een jaar is, waarin geen maisoogst is geweest, doch de heer Chapman duide het mij niet ten kwade, dat ik mij de opmerking veroorloof, dat heel dikwijls dingen gezegd worden ten aanhoore van toehoorders, die ze noch beamen noch begrijpen kunnen, al zijn die toehoorders volmaakt op de hoogte van het onderwerp dat behandeld wordt, zoodat de omstandigheid, dat de heer Chapman in een landbouwmaatschappij sprak hem volstrekt niet behoefde te beletten om naast andere beweringen, die de toehoorders misschien ook niet deelden, de meening te verkondigen, dat de huurgrondjes in tegenstelling met de plantagien ook in *slechte* jaren een omvangrijken maisoogst kunnen opleveren. Het zal den heer Chapman toch niet onbekend zijn dat er reeds eenigen zijn die de meening verdedigen, dat door den aanleg van dammen de maisoogst ook in slechte jaren zou kunnen worden verzekerd, zoodat de omstandigheid dat de heer Chapman in de vergadering van eene landbouwmaatschappij sprak voor hem geene reden had behoeven te zijn om aan zijn bewering, dat de landbouw in deze Kolonie *veel* is vooruitgegaan, de stelling niet vast te knoopen dat er ook in *slechte* jaren mais wordt geoogst. In ieder geval ben ik overtuigd dat de uitlegging die wij aan de rede van den heer Chapman hebben gegeven vrijwel de algemeene is en dat wij geene vooropgezette meening hadden behoeven te hebben om daartoe te komen. Verder veroorloove de Heer Chapman mij om maar even aan te stippen, dat er in de bewuste vergadering nauwelijks een 16 tal leden aanwezig waren, welk getal in lijnrechten strijd is met de bewering van den heer Chapman dat er na de oprichting der Maatschappij eene belangstelling in den landbouw is herleefd. Desniettemin heeft deze povere opkomst der leden den heer Chapman niet weerhouden om van die belangstelling te gewagen.

Hoe het ook zij, wij lezen uit het tweede stuk des heeren Chapman, dat er quaestie is van een drukfout, welke nu dus ruim zeven maanden nadat het verslag verscheen, gelukkig hersteld is. En waar ik mij van mijn kant beijveren zal om het tweede stuk van den heer Chapman goed te begrijpen en ook goed weer te geven, vertrouw ik dat ook de heer Chapman, die nu niet in eene vergadering van eene landbouwmaatschappij sprak, zijne meening ook duidelijk heeft laten uitkomen en dat er van geene drukfouten sprake zal zijn.

Nu ter zake. Na een korte inleiding waarin de heer Chapman doet uitkomen, dat de door hem gemaakte berekeningen op veronderstellingen berusten, verklaart hij, dat die berekeningen ons een doorn in het oog zijn. En terecht! Niet één doorn maar verscheidene doornen zijn die berekeningen in mijn oog. Eerstens is het mij een doorn in het oog, dat die berekeningen berusten op veronderstellingen en niet op feiten zooals ik gewenscht had. Tweedens zijn die berekeningen mij een doorn in het oog, omdat de heer Chapman in het begin zijner rede had verklaard dat de maatschappij veel heeft tot stand gebracht, hetgeen verre van hem was om aan de heeren toehoorders als een machtspreuk te willen aanleunen, maar het met feiten duidelijk zal maken. Doch in stede van feiten voert de spreker veronderstellingen aan. Verder zijn die berekeningen en veronderstellingen mij een doorn in het oog, omdat zij zichzelven tegenspreken. Of is het geen tegenspraak als de heer Chapman zelf volhoudt dat de ondervinding hem geleerd heeft, dat als de moestuintjes goed bewerkt worden en men een vertrouwd persoon heeft om de producten aan den man te brengen, een tuintje gemiddeld in een slecht jaar, dus juist in een jaar waarin die tuintjes, volgens berekening van den heer Chapman het meeste opbrengen, 75 cents per dag opbrengt, maar onmiddellijk daarop te kennen geeft, dat hij zeer goed weet, dat er onder die tuintjes verschillende zullen zijn, welke 50 cent daags zullen opbrengen, maar ook dat er velen zijn, welke een gulden, en eenige zelfs, die drie of meer gulden per dag opbrengen.

Hoe is toch de bewering, dat een der tuintjes 75 cent opbrengt, als het goed bewerkt wordt en de producten daarvan behoorlijken afzet vinden, te rijmen met de bewering, dat er eenige tuintjes zijn die drie of meer guldens opbrengen, dus meer nog dan de tuintjes, die zich in de meest gunstige positie bevinden? Aan welke eischen zullen de tuintjes die meer opbrengen moeten voldoen?

De heer Chapman zij verzekerd, dat niets mij aangenamer zal zijn dan vooruitgang te hooren constateeren, op welk gebied ook, mits die vooruitgang ook werkelijk bestaat en dus op feiten en niet op veronderstellingen berust. Het is juist omdat ik niet van veronderstellingen kan leven, dat ik er prijs opstelde van den Heer Beaujon te vernemen, of hij de door den heer Chapman gemaakte veronderstellingen voor zijne rekening wille nemen. Maar zijne verklaring, dat hij die gegevens niet heeft verstrekt, maar dat de heer Chapman de cijfers heeft afgeleid uit het door den heer B. medegedeelde, blijve natuurlijk voor zijne rekening.

De heer Chapman legde mij ten laste dat ik het wil doen voorkomen alsof hij zijne veronderstellingen maakte om effect te maken. Niemand kan natuurlijk beter weten waarom de heer Chapman die veronderstellingen gemaakt heeft dan hijzelf, maar ik meen duidelijk genoeg te hebben doen uitkomen, dat het mijn streven was om aan te toonen dat het Bestuur de door den heer Chapman gemaakte berekeningen niet wilde verdedigen!

Wat betreft de kippenfokkerij heb ik gezegd dat steeds kippen in de Kolonie gevonden zijn, maar nergens heb ik beweerd of ondersteld dat in ons pluimvee geene verbetering is te brengen, en al kan ik wederom de door den heer Chapman genoemde cijfers niet overnemen, zou er toch van mijn kant geen tegenspraak zijn gekomen indien de heer Chapman van ons pluimvee had gesproken en niet van eene kippenfokkerij, die niet bestaat.

Ik weet zeer wel, dat het niet het werk is van iedereen om eene vergelijking te maken tusschen tegenwoordige en vroegere toestanden, maar waar de heer Ch. de vergelijking maakt op landbouwgebied door vooruitgang te gronden op zijne veronderstellingen, had hij mij waarlijk kunnen verschoonen, waar ik beweerd heb dat ik geen vooruitgang op het gebied van kippenfokkerij bemerken kan, omdat er naar mijne meening in deze Kolonie van eene systematische kippenfokkerij geen sprake zal kunnen zijn, en het bestaan daarvan niet eenvoudig op zijn gezag heb willen aannemen.

De heer Ch. beschouwt het als wiskunstig zeker, dat de landbouw is vooruitgegaan als maar vaststaat, dat de tuintjes nu door bebouwing, veel meer opbrengen dan vroeger, maar hij vergeet dat ondanks zijne verzekering, de opbrengst dier tuintjes heelemaal niet vaststaat, trouwens hij erkent zelf, dat het zeer zeker een open vraag blijft, of die vooruitgang werkelijk bestaat. Bovendien, waar hij zelf stelt dat die gronden vroeger als weigronden gebruikt werden en hij ook weten moet dat na het aanleggen dier moestuintjes meer dan ééne plantage geene groenten meer heeft kunnen verbouwen, had hij zich eerst de moeite moeten getroosten om ook betreffende het verlies aan veeteelt en aan de plantagien berokkend eenige veronderstellingen te maken en die ongunstige veronderstellingen aftrekken van de gunstige onderstellingen, voordat hij den door mij betwisten vooruitgang konde constateeren.

J. Sutherland.

Koloniale Raad.

Woensdagavond waren ter algemeene vergadering slechts 7 leden aanwezig.

Afwezig met kennisgeving de Heeren H. M. Penso, Dr. H. A. de Casseres en A. W. Statius Muller.

Buitenslands vertoeven de heeren Mordij Maduro, Edwin Senior en C. Fensohn.

Ingekomen was, behalve de 5 Ontwerpen door ons vroeger medegedeeld en besproken, een brief van het lid Edwin Senior meldende, dat hij gedurende een paar maanden de zittingen niet zal kunnen bijwonen wegens verblijf in het buitenland.

Op voorstel van den Voorzitter besloot de Raad de ingekomen stukken onmiddelijk te behandelen.

Allereerst kwam in behandeling *Ontwerp-verordening, houdende regeling van het toezicht op het gebruik van stoomketels*, wat zonder discussie of hoofdelijke stemming werd aangenomen.

Vervolgens kwam aan de orde *Ontwerp-verordening, houdende wettelijke bepalingen betreffende loterijen.*

Bij de algemeene beschouwingen vroeg het lid Ed. S. Lansberg het woord en zeide:

Mijnheer de Voorzitter!

Door vele leden van den Raad is de indiening van de Ontwerp-verordening, thans in behandeling, met ingenomenheid begroet, voornamelijk, omdat onder de minder gegoede bevolking het spelen in de loterij een ware passie is geworden en een belangrijk deel der bevolking een te groot deel van het maandelijksch inkomen aan loten besteedt. De verkoop van loten van buitenlandsche loterijen heeft zulk een grooten omvang verkregen, dat de algemeene welvaart daardoor wordt bedreigd,

---

schen.......

Op het voetpad naderden twee vage gestalten, die Sento als enorm groote honden voorkwamen. Dan traden zij in het maanlicht: het waren twee mannen, diep gebogen, bijna op de knieën. „Daar zijn ze!" mompelde hij.... en zijn tanden klapperden.......

Telkens keerden zij zich om, als vreesden zij verrast te worden. Zij zochten in het riet, heel zorgvuldig, ...naderden dan de deur van Sento's huisje, luisterden aan het sleutelgat.

Al deze bewegingen hadden hen tweemaal vlak bij Sento gebracht, dien ze echter maar niet herkennen kon.

De loopen van geweren staken onder hun mantels uit. De moed van Sento werd er grooter door, want dit waren zeker de moordenaars van den stevigen Gafarro. Hij zou ze moeten dooden om zijn leven te redden.

Nu gingen ze naar den oven. Een van hen boog zich omlaag, en zocht met zijn handen in het gat, juist in de lijn van het geweer. Het schot was prachtig. Maar de andere, die vrij bleef?

Sento begon te beven van angst, het koude zweet bevochtigde zijn voorhoofd. Als hij den een doodde, was hij ontwapend tegenover den ander. En als hij ze heengaan liet met leege handen, zouden zij zich wreken door hem in zijn huis te braden.

Hij, die op den uitkijk was blijven staan, ongeduldig door de langzaamheid van zijn metgezel, boog zich over hem heen, om te helpen zoeken. Als één donkere massa, waren zij voor het gat van den oven.

Nu was het oogenblik daar.

Moed Sento ...... Vuur!!......

Heel de huerta schrok op van den knal. Een storm van kreten en geblaf beantwoordde den vér-echoënden donderslag......

Pepita kwam in nachtkleed aanvliegen, een olielamp in de handen. De ontlading had haar gewekt, en een ongeluk voor haar man, dien ze buiten wist, vreezende kwam zij ontzet naar buiten loopen.

Het rossige lamplicht, dat hier en daar vage schijnselen wierp, ging tot den ovenmond. Daar lagen twee mannen, de een op den ander gekruist, als saam gehecht tot één lichaam door een onzichtbaren spijker, en waaruit overal bloed vloeide.

Het schot was raak geweest, de oude trechterloop had een dubbelen treffer gemaakt.

En toen in angstige nieuwsgierigheid Sento en Pepita de lijken bijlichtten om de gezichten te onderscheiden, weken zij, verstomd van schrik terug ......

Het was de alcalde Baptisto en zijn secretaris Sigro......

De huerta was zonder hoofd...... maar rustig.

(Vrij vertaald naar Blasco Ibañez.)

N. R. C.

mmers in de Memorie van toelichting op het ontwerp wordt gezegd: „dat het thans gebleken is, dat in de kolonie in meerdere jaren, voor een 150.000 à 200.000 gulden aan loten wordt verkocht, terwijl er meestal slechts een in verhouding gering bedrag aan prijzen wordt uitbetaald," hetgeen duidelijk aantoont, hoe schadelijk die passie voor de welvaart van het volk is.

Op dit euvel is dan ook door dezen Raad reeds bij de behandeling van de thans vigeerende zegelbelasting gewezen.

In het voorloopig verslag, dd. 3 December 1907 op 't Ontwerp Zegel belasting is reeds vermeld, dat het verrassend resultaat van het onderzoek omtrent de loterijen, vele leden de vraag deed stellen of wel langer lijdelijk mag worden toegezien, dat ten gevolge van de speelzucht der bevolking jaarlijks meer dan f.100.000 uit de kolonie wegvloeit."

Ik vermeen, dat de Regeering, die geroepen is voor de algemeene welvaart te zorgen en die te bevorderen, die passie niet lijdelijk mag toezien, maar alleszins geroepen is, wanneer door aan het spel verslaafden de algemeene welvaart bedreigd wordt bepalingen in het leven te roepen, die strekken kunnen om de groote nadeelen van de speelhartstocht zoo niet geheel te beteugelen, dan toch aan banden te leggen.

Dit ontwerp werd door mij met des te meer ingenomenheid begroet, nu de indiening geschied is op een oogenblik, waarop het tastbaar is, dat de algemeene welvaart kwijnende is, en door de ingediende verordening een groot bedrag 's jaars in de kolonie behouden zal worden.

Dat de volkswelvaart kwijnende is, moge blijken uit het feit, dat ongeveer 80 eigenaars van tuinen en huizen zich bij request tot den Gouverneur gewend hebben met verzoek hun kwijtschelding te verleenen van de door hen tot en met 31 December 1908 verschuldigde grondbelasting. Hierbij wil ik even aanstippen, dat er onder de requestranten velen waren, die belasting schuldig waren sedert 1907. Als men nagaat, dat velen onder hen, vroeger zekere welvaart gekend hebben en steeds naar behooren hun verplichtingen nakwamen, dan kan men beseffen met hoeveel leedgevoel en in welke benarde omstandigheden zij zich bevonden voor zij er toe overgingen hun toestand aan het Bestuur bloot te leggen. Onder hen zijn velen, die den lande in verscheidene eerebetrekkingen gediend hebben en nog dienen. Bij beschikking van Woensdag den 17den Februari 1909 No. 124 werd hun medegedeeld, dat er geen termen bestaan om hun verzoek in te willigen.

Een gedeelte der requestranten, in de onmogelijkheid verkeerende de belasting te betalen, en bevreesd, dat hunne eigendommen uitgewonnen zouden worden, wendde zich nogmaals tot den Gouverneur met verzoek hun ten minste uitstel van betaling te verleenen.

Bij Gouvernements-besluit, dd. 10 April dj., No. 994 werd hun uitstel van betaling verleend tot 1 November a. s. Dit kenmerkt voorzeker den gedrukten toestand, waarin de kolonie verkeert en geeft een beeld van de naakte werkelijkheid. Met klem herhaal ik dan ook de woorden door het geachte lid Sutherland bij de openbare beraadslaging van den Raad over de ontwerp-verordening van de koloniale huishoudelijke begrooting voor het dienstjaar 1910 gezegd, nl. „Curaçao in werkelijkheid bezien en beoordeeld is niet eens een schaduw van Curaçao beoordeeld uit rapporten en verslagen, die op zoovele verkregen of nog te verkrijgen retultaten wijzen."

Indachtig aan die woorden bevreemde het mij ten zeerste uit de rede van den Gouverneur, uitgesproken bij de opening van het zittingjaar 1909—1910, te hooren, „dat de vooruitzichten op een volgenden dividivi-oogst zeer gunstig mogen genoemd worden."

Die mededeeling kan ik allen toeschrijven aan verkeerde inlichtingen aan den Gouverneur verstrekt betreffende die cultuur, daar toch niet alleen de twee voorgaande dividivioogsten, maar ook de aanstaande oogst mislukt waren bij de opening van het zittingjaar.

Te wenschen is het voorzeker, dat inlichtingen die aan het Bestuur verstrekt worden steeds op betrouwbaarheid kunnen bogen. Niet onvermeld wil ik laten, dat ook de sterfte onder de divdiviboomen steeds toeneemt, hetgeen de plantage eigenaars met schrik vervult, daar de dividivi het eenige export-artikelen is, dat onze bodem voortbrengt.

Ik heb mij eenige afwijkingen van het eigenlijk onderwerp veroorloofd om aan te toonen, dat de algemeene welvaart steeds kwijnende is en daardoor het belang van de ingediende-verordening van zelf in het oog springt."

Daar niemand verder het woord verlangde sloot de Voorzitter de beraadslaging en ging over tot het behandelen der artikelen.

Bij art. 3 vroeg het lid A. G. Statius Muller het woord om te verklaren, oorspronkelijk van plan geweest te zijn een amendement in te dienen tot algeheele vrijlating van loterijen, waarvan de prijzen niet in geldswaarde bestaan, en de gezamenlijke waarde van f 100— niet te boven gaan, de beschouwing echter, dat de Procureur Generaal, als man van tact, naar rede en billijkheid zal weten te beslissen, heeft hem doen besluiten het artikel onveranderd te laten.

Nu hij toch eenmaal aan het woord is, wil hij hier nog bijvoegen, dat hij voor zich de loterijwet niet kan toejuichen; een mensch moet vrij blijven zijn geld te besteden op de wijze zooals hij dit zelf verlangt.

De uitweiding van den Heer Lansberg bij de algemeene beschouwingen, kan spreker niet goedkeuren. Zij behoorde niet bij de algemeene beschouwing over deze wet. Waar de Koloniale Raad de Openingsrede niet in behandeling neemt moeten de Leden zich ook onthouden daarover een oordeel uit te spreken.

De Heer Lansberg repliceert, dat hij, volgens zijn meening, zijn boekje volstrekt niet te buiten is gegaan; die beschouwingen waren zijns inziens wel degelijk noodig om den toestand te teekenen in verband met de bespreking van dit Ontwerp.

Het lid J. Sutherland is het eens met het lid A. G. Statius Muller waar deze ronduit verklaarde de indiening van het verbod der loterijen niet te kunnen toejuichen, evenmin als genoemd lid, zal de Heer Sutherland echter een stemming vragen.

Hij kan echter volstrekt niet toegeven, dat het lid Lansberg zijn uitweiding over de Openingsrede minder goed te pas zou hebben gebracht Een lid van den Kol. Raad heeft ten allen tijde het recht zijn meening te zeggen, als hij dit in het algemeen belang acht

Na nog een kleine gedachtenwisseling werd deze discussie gesloten. De verordening werd zonder hoofdelijke stemming goedgekeurd, nadat, op voorstel van den Heer Lansberg uit de Intitulae der Verordening het word *wettelijke* vóór bepalingen geschrapt was, daar de bepalingen bij verordening vastgesteld van zelf wettelijke bepalingen zijn.

De Verordening tot aanvulling der huishoudelijke begrooting 1910 met een toelage aan een broeder der Orde van den Nederl. Leeuw werd zonder discussie of hoofdelijke stemming goedgekeurd, evenals de verordening tot wijziging der Onteigeningswet.

Daarna kwam aan de orde de aanvulling en wijziging der

Onderwijsverordening.

Bij de algemeene beschouwingen vroeg het lid B. E. v. d. Veen Zeppenfeldt het woord:

Mijnheer de Voorzitter,

Terwijl ik mijn stem uitbreng voor dit wetje, waarvoor geen enkel onzer scholen vooreerst in aanmerking zal komen, wensch ik er een kleine opmerking bij te maken, nl. dat door deze minieme verandering in de schoolwet volstrekt niet tegemoet wordt gekomen aan de billijke eischen, die de Katholieken van Curaçao voor een regeling van de schoolquaestie kunnen stellen.

Vergeleken én met Nederland én met Suriname én met Oost-Indië wordt hier het bijzonder onderwijs behandeld zoo stiefmoederlijk als dit maar kan.

Ik wensch echter op de zaak niet verder in te gaan.

Alleen meen ik hier nog even te moeten aanstippen, dat de reden die de Gouverneur heeft om blij te zijn en wel zóó blij, dat hij die blijdschap aan den Raad meent te moeten mededeelen, meer fictief dan gegrond is.

Het onderwijzend personeel, dat heet in de laatste jaren meer *berekend* (!) te zijn geweest, is nagenoeg geheel hetzelfde personeel, dat ook vóór de nieuwe schoolwet onderwijs gaf, en bij inwerkingtreding van die wet, zonder eenige preparatie of studie, een diploma *cadeau* kreeg.

Hunne kunde was dus, men kan dit gerust zeggen, *vroeger* even groot als *nu* en hun ijver eveneens."

Daar niemand verder het woord verlangde, ging de Voorzitter over tot de artikelsgewijze behandeling.

Bij art. 3 vroeg het lid A. G. Statius Muller het woord. Spreker vond de voorgestelde wijziging van te weinig beteekenis om daaraan nog terugwerkende kracht te verleenen, maar meende toch te moeten

MARCA DE FABRICA REGISTRADA

EMULSION DE SCOTT

Cura Anemia Raquitismo y Escrofulosis

Es el mejor tónico para los nervios, los huesos y la sangre y el agente más poderoso para aumentar las carnes y la energia vital.

Fortifica el sistema muscular y es el preventivo más seguro y el remedio más eficaz de la Tisis, Escrófula, Bronquitis, Grippe, Asma y demás afecciones de la Garganta, Bronquios y Pulmones.

Es la única Emulsión que recetan los médicos y la sola aprobada por las Academias de Medicina.

• No contiene Alcohol, Guayacol, Creosota, ni ninguna substancia irritante que pueda perturbar el estómago y perjudicar la nutrición.

Las miles de curaciones que diariamente se obtienen justifican la fama de que goza como el gran Alimento y Medicina.

erkennen, dat het doel van het Bestuur bij indiening daarvan uitsluitend geweest was om een billijkheid in de wet te brengen. Spreker ziet er geenszins in eenig opleggen van eischen, zooals wel eens beweerd is.

Het lid J. Sutherland verklaart zich homogeen met hetgeen de Heer B. E. v. d. Veen Zeppenfeldt gesproken heeft bij de algemeene beschouwingen. Hij ondersteunt verder het amendement A. G. Statius Muller om aan de voorgestelde wijziging geen terugwerkende kracht te verleenen. Hij doet dit echter niet om het zelfde motief van den Heer A. G. St. Muller, maar omdat voor deze verhooging van f 100 bij vervanging van een kweekelinge door een Onderwijzeres 4de rang, toch geen enkele onzer scholen dit jaar in aanmerking zal kunnen komen, en de verklaring van terugwerkende kracht dus van nul en geener waarde wezen zal.

Het doel van deze verhooging, zoo zeide de Heer A. G. St. Muller was om een billijkheid in de wet te brengen, niet om zwaardere eischen op te leggen. De Heer Sutherland geeft gaarne toe, dat die zwaardere eischen niet op het papier, niet in de wet, werden opgenomen.

Maar hoe zal het Roomsch Katholiek Bijzonder Onderwijs in de hoogst enkele gevallen waarin dit mogelijk zal blijken, die voorgestelde verhooging van f 100 in werkelijkheid kunnen genieten zonder de kweekelinge door een Zuster te vervangen? Om dus in werkelijkheid van de voorgestelde verhooging van een paar honderd gulden te kunnen genieten zal het Vicariaat weder zware offers moeten brengen en eerst opnieuw een paar Zusters uit Nederland laten overkomen en natuurlijk hier later onderhouden.

Van een billijkheid in de wet brengen mag men niet spreken voor al eer aan een onderwijzer van bijstand meer dan f 300 subsidie wordt gegeven.

Het amendement om aan de verhooging *geen* terugwerkende kracht te verleenen werd met algemeene stemmen aangenomen, even als de geheele verordening.

De wijziging der pestverordening werd zonder descussie goedgekeurd.

Op voorstel van het lid A. G. Statius Muller werd de Verordening tot wijziging van de tweede zinsnede van art. 5 van het B. W. etc. naar de afdeelingen verwezen.

Nieuwsberichten.

Curaçao.

Kerkelijke berichten.

The Catholic News van Trinidad deelt mede, dat Z. D. H. Mgr. John Pius Dowling, van de Orde der Predikheeren, Aartsbisschop van Port of Spain, den 16den Mei de bisschoppelijke wijding ontving te Dublin in de kerk van den Allerheiligsten Verlosser uit de handen Z. D. H. den Aartsbisschop van Dublin, bijgestaan door H. H. D. D. H. H. de bisschoppen van Ossorij en Elphin. De nieuwe Aartsbisschop is naar Rome vertrokken om door den H. Vader met het pallium bekleed te worden. Begin Juli kan Monseigneur Dowling op Trinidad verwacht worden.

⁂

Donderdag ll., op den feestdag van St. Jan, den Dooper, heeft de Eerw. Soeur *M. Arcadia* (Mejuffrouw Petronela Herrera, van Bonaire) te Roosendaal hare plechtige H. Geloften afgelegd en zich voor altijd aan God verbonden in de Congregatie der Eerw. Zusters Franciscanessen, Penitenten, Recollectinen van de Onbevlekte Ontvangenis.

Verkiezingen.

Wij werden gelukkig, nog in staat gesteld den volledigen uitslag der verkiezingen mede te deelen:

Gekozen: 25 Roomsch Katholieken.
23 Anti-Revolutionairen.
12 Christelijk Historischen.
25 Liberalen.
8 Vrijzinnig-Democraten.
7 Socialisten.

100 Leden der Tweede Kamer der Staten-Generaal.

De Rechtsche partij beschikt dus over een meerderheid van 20 stemmen

Zulk een schitterende uitslag gaat zelfs onze stoutste verwachtingen te boven.

Veetentoonstelling.

Vrijdagmorgen zal de Hoogedelgestrenge Heer Gouverneur persoonlijk de tentoonstelling openen.

Wij verwijzen nogmaals naar de verschillende programma's en bekendmakingen.

Onjuist.

Ook door ons werd het bericht overgenomen dat de Weledelgestr. Heer L. Schutte. 1ste Luit. der Inf. binnenkort zou repartieeren. Dit bericht is volkomen onjuist. De detacheering van Luit. Schutte duurt tot 1911.

Aruba Goud Maatschappij.

Zooals men zich herinnert heeft deze Maatschappij 4 Mei ll. met de *Gouverneur van Heerdt* 368.21 ons goud en 18.35 ons zilver verzonden tot een gezamelijke waarde van f18,600.

Dinsdag ll. werd de rest van de eerste hoeveelheid vermalen erts verzonden; het werd opgeteekend voor een netto bedrag van f 9,910.

De nieuwe maatschappij zal hare eerste jaarlijksche vergadering begin Juli houden, hoogst waarschijnlijk den 9 der a. s. maand.

Een uitgewerkt verslag over de onkosten en baten zal door een ieder met belangstelling worden gelezen.

Hopen wij, dat de nieuwe Maatschappij levensvatbaarheid blijke te bezitten en het nog lang kunne uithouden.

Algemeen Nederlandsch Verbond

Groep Ned. Antillen.

Bestuursvergadering gehouden op den 17den Juni 1909 des avonds te 8 uur ten woonhuize van den Heer J. Moller.

Deze vergadering wordt bijgewoond door het Bestuur der groep en den Heer H. J. Vooren, Voorzitter der Jongeliedenafdeeling. Afwezig de Heeren H. J. T. Boomgaart, Mozes S. L. Maduro en Ed. S. Lansberg.

De Voorzitter heet den Heer Vooren welkom en zegt hem dank voor zijne verschijning ter vergadering waardoor het Bestuur der Groep in staat wordt gesteld meer te vernemen van de Jongeliedenafdeeling.

De Secretaris doet mededeeling van de ingekomen stukken, n. l.

Verslag over het jaar 1908 van de Boeken-Commissie te Rotterdam. Dat verslag zal onder de bestuursleden ter lezing rondgaan.

Brieven van correspondenten op Saba, St. Eustatius en St. Martin en van den Secretaris op Bonaire inhoudende mededeelingen, die betrekking hebben op de administratie.

Verzoek van dh. R. A. Conner ter bestendiging van de studiebeurs van zijn zoon en dankbetuiging voor de hulp van het Algemeen Nederlandsch Verbond reeds ontvangen.

Briefkaart meldende verzending naar Curaçao van naamplaatje bestemd voor den Heer C. C. Debrot, Vertegenwoordiger „Alg. Ned. Verbond", Groep Ned. Antillen te Puerto Cabello, Venezuela.

Brief van het Hoofdbestuur meldende, dat gezonden platen voorstellende H. M. Koningin met het Prinsesje zullen worden gezonden.

Verzoek van den Secretaris op Bonaire, om Bonairenummers van Neerlandia en nieuwe boekwerken voor de bibliotheek, daar een groot deel van het tegen de Afdeeling daar heeft, onbruikbaar is en de meeste boeken bij herhaling door denzelfden persoon zijn gelezen.

De Secretaris maakt van deze gelegenheid gebruik, om mede te deelen dat hij de boekerij van het Militair Tehuis heeft bezocht en daar dezelfde klacht heeft gehoord.

Van het Algemeen Nederlandsch Verbond, Groep Ned. Indië, werd f 63 ontvangen als bijdrage voor noodlijdenden.

Op het verzoek van den Heer Teodoro C. Vidal, om steun, ten einde zijn zoon in Nederland te laten opleiden voor het een of ander vak, zal worden geantwoord, dat er voorloopig geen studiebeurs beschikbaar is, doch dat de jongeling zal worden ingeschreven op de lijst van de candidaten die in aanmerking komen voor opleiding in Nederland.

Besloten wordt het Hoofdbestuur in overweging te geven meer stu-

diebeurzen ter beschikking der Groep te stellen.

Als nieuwe leden worden opgegeven:
W. A. I. F. ZELLE, Tijd. Directeur van Openbare Werken, Curaçao, Bijdrage f 2.50, J. H. JONCKHEER, koopman, Curaçao, Bijdrage f 2.50,
A. JESURUN, Consul der Nederlanden, Panamá, Bijdrage f 2.50.

De Heer Voorzitter der Jongeliedenafdeeling deelt mede, dat de bijdragen, die zijne afdeeling ontvangt, niet strekken om de kosten te dekken. Het Bestuur der Groep besluit de kosten te betalen voor de verlichting der zaal, die voor de vergaderingen der Jongeliedenafdeeling wordt gebruikt.

Ook wordt besloten, dat door het Bestuur der Groep aan den Heer C. H. KESLER verzocht zal worden, de jongelieden behulpzaam te zijn bij het instudeeren van komediestukken en de regeling op zich te nemen van bijeenkomsten tot het houden van voordrachten.

De secretaris doet daarna mededeeling van den stand der kas, die reeds een tekort heeft. Het Bestuur vertrouwt, dat na den oproep, waartoe gedrukte brieven klaar liggen, de inkomsten der Groep aanmerkelijk zullen vermeerderen.

Er wordt besloten het Bestuur der Societeit „De Gezelligheid" vergunning te verzoeken, om op den 1n. Juli a. s. eene algemeene vergadering te houden in een der bovenzalen van de Societeit. In die vergadering zal eene commissie worden benoemd, om de rekening en verantwoording van de uitdeeling van gelden aan de noodlijdenden na te gaan en een bestuur worden benoemd om de gelden te beheeren, die nog na het eindigen van het geschil met Venezuela ingekomen zijn. Het Bestuur heeft besloten met die gelden een „Ondersteuningsfonds van het Alg. Ned. Verbond" te stichten. In die vergadering zal aan de leden mededeeling worden gedaan van het antwoord van het Hoofdbestuur op de vraag of het op den weg van het Verbond ligt te ijveren voor het kiesrecht op Curaçao.

Tot het bijwonen der vergadering zullen speciaal worden uitgenoodigd de Gouverneur der Kolonie, Eere Voorzitter, en het eerelid, de Heer My. C. Henriquez.

De uitnoodiging aan de leden zal door middel van de Pers worden gedaan en in die bladen, die de uitnoodiging kosteloos willen opnemen.

De lezing van den Heer H. P. de Vries zal worden gehouden in den loop der maand Juli a. s. De Koloniale Raad en de Kamer van Koophandel en Nijverheid zullen worden uitgenoodigd tot bijwoning der vergadering, waarin die lezing zal gehouden worden.

Het werk van den Secretaris-Penningmeester breidt zich met den dag uit waarom door hem het voorstel wordt gedaan de betrekkingen te splitsen. Het Bestuur besluit na beraadslaging de betrekkingen niet te spitsen naar den Secretaris-Penningmeester te machtigen een of meer personen in zijnen dienst te nemen, om hem in zijne werkzaamheden bij te staan, en tot dat doel vergoeding toe te kennen, die echter f200 's jaars niet mag overschrijden.

De Secretaris deelt mede, dat tot de middelen, waardoor het „Alg. Ned. Verbond" zijn doel tracht te bereiken, ook behoort voorlichting van de Nederlandsche Pers en dat hij daarom voorstelt, dat van uit de Groep eene beweging uitgat, om hier eene vereeniging op te richten van uitgevers van bladen, die in het Nederlandsch verschijnen, en correspondenten van Nederlandsche bladen met het doel de Pers in Nederland van voorlichting te dienen wanneer die voorlichting gevraagd wordt, en ook wanneer de belangen der Kolonie eischen, dat bepaalde toestanden in de Kolonie bekend worden in het Moederland. Dit voorstel schijnt niet veel ingang te vinden bij de overige bestuursleden en wordt aangehouden tot eene volgende vergadering.

Pest.

De gevreesde ziekte heerscht wel niet hevig te Caracas, maar telkens hoort men toch weer van een nieuw geval.

Ook op Trinidad heeft zich helaas weder een geval van pest voorgedaan. De quarantaine, eerst kortelings opgeheven, is onmiddelijk weer afgekondigd.

Stadsreiniging.

Gedurende de laatste 8 dagen werden in het fiskalaat aangebracht en door middel van petroleum verdelgd
383 ratten
1597 muizen.
Alzoo een geheel bedrag van:
9029 ratten
60144 muizen

VENEZOLANIA.

In flagrante tegenspraak met Generaal Castro's voorzegging, dat Venezuela binnen zes maanden bankroet zou zijn, is een paragraaf van President Gomez' boodschap aan het Congres, die aantoont. dat, niettegenstaande de afschaffing van een menigte drukkende belastingen, het deficit der Regeering bij de Bank van Caracas is veranderd in credit.

De president zegt:

„Op den 24n. November, op welken datum ik de Regeering aanvaardde, was het Gouvernement aan de Bank van Venezuela schuldig de som van 745,882,04 Bls. Na voorzien te hebben in al de pehoeften van de administratie, en in de eerste helft dezer maand 896,612,80 Bls. aan diplomatieke schulden te hebben betaald, — 957,049,52 Bls. te hebben uitgegeven aan publieke werken, en 158,895,60 Bls. voor Congres-uitgaven, heeft nu het Gouvernement een voordeelig saldo in de Bank van Venezuela van 1,483. 990,63 Bls. en in de schatkist 114,357 Bls.

Het jongste decreet van President Gomez, dat al de belemmerende uitvoerrechten op koffie, cacao en huiden opheft, (welke uitvoerrechten jaarlijks aan den Staat bijna een millioen dollars opbrachten) heeft allen twijfel aangaande de vooruitstrevende richting van het Bestuur weggenomen.

De statistieken in de Boodschap toonen aan, dat het totaal der nationale schulden van Venezuela slechts 40,000,000 dollar bedragen.

HAITI.

PORT-AU-PRINCE, 22 MEI. — Mr. Thomas Dawson, vroeger gezant der Ver. Staten in Colombia, is hier aangekomen op zijne reis naar zijn nieuwen post in Chili. Mr. Dawson is niet alleen een diplomaat, maar ook een zeer bekwaam financier, zooals blijkt uit het befaamde Tractaat met Sto. Domingo en andere lauweren, die hij op dat gebied gewonnen heeft, Om die reden droeg het Staats-departement hem op naar Port-au-Prince te gaan en te confereeren met Dr. H. W. Turniss, die hem alle inlichtingen moet geven, waarover deze beschikt, ten einde het Staats-departement in staat te stellen te beslissen, of Haiti in staat is nieuwe leeningen aan te gaan, zonder bestaande rechten te schenden of internationale verwikkelingen te veroorzaken. Ongelukkig echter was Dr. Turniss juist voor een paar maanden naar het Buitenland vertrokken, zoodat Mr. Dawson zijne opdracht niet zal kunnen vervullen. Hij is dan ook onmiddelijk doorgereisd. Hij verklaarde echter aan den correspondent van de "N. R. Herald", dat zijne tegenwoordigheid niet in het belang zou zijn der opgenoemde belangen.

Men verzekert — en met gezag, — dat het Staats-departement uit zuiver vriendschappelijke bedoelingen en met het oog op den uitgebreiden smokkelhandel, die in het Noorden der Republiek bestaat, had voorgesteld, een plan van hervorming der Haitiaansche douanen en dat plan te onderwerpen aan de goedkeuring van het Haitiaansche Gouvernement, 'twelk dat plan zou aannemen. Zulk een plan moet echter mislukken met het oog op de belanghebbende personen. De Haitiaansche Douanen toch bezorgen een oneerlijk bestaan aan eene menigte personen en verrijken een groot aantal uitheemsche kooplieden, zoodat dit onderzoekings-plan, dat ten doel heeft orde en eerlijkheid in de douanen te brengen, zeker voor gevolg zou hebben eene sterke strooming tegen het Bestuur te verwekken.

Advertentien.

Het Bestuur der Mij. noodigt allen, die iets wenschen in te zenden op de alhier in Juni a. s. te houden Vee- en Landbouw-Tentoonstelling beleefd uit, daarvan zoo spoedig mogelijk kennis te geven aan het Bestuur der Mij.

Het Bestuur der Mij. noodigt heeren leden, die van de Mij. fokdieren in bruikleen hebben, beleefd uit deze fokdieren *drie dagen* vóór den nader vast te stellen openingsdag der in Juni a. s. door de Mij. te houden tentoonstelling, te willen doen bezorgen aan het fokstation der Mij. bij de Curaçaosche waterwerken op Plantersrust alhier.

PROGRAMMA
DER
TENTOONSTELLING
van Groot-, Klein- en Pluimvee, Konijnen en Landbouwproducten
TE HOUDEN DOOR DE

Curaçaosche Maatschappij
TOT BEVORDERING VAN
Landbouw, Veeteelt, Zoutwinning en Visscherij.

op 2 3, en 4 Juli 1909.
OP DE TERREINEN VAN HET MILITAIR TEHUIS.

EERSTE DAG 2 Juli.

Tentoonstelling van groot Fokvee.
(Fokpaarden, rundvee en ezels.)

AFD. I. FOKPAARDEN.
1. Fokhengsten. 1e. prijs f 25. 2e prijs getuigschrift.
2. Fokmerriën. 1e pr. f 25., 2e. getuigschrift.

AFD. II. RUNDVEE.
1. Fokstieren. 1e pr. f 25. 2e pr. getuigschrift.
2. Melkkoeien. 1e pr. f 25., 2e pr. getuigschrift.
3. Melkregisters. 1e pr. f10, 2e pr. getuigschrift.

AFD. III. EZELS.
1. Ezelhengsten. 1e pr. f 10, 2e pr. f 5, 3e pr. getuigschrift.
2. Ezelinnen. 1e. pr. f 10, 2e pr. 5, 3e. pr. getuigschrift.

N.B. De bekroonde dieren blijven ook den 2en dag op het terrein der Tentoonstelling. Het onderhoud van het tentoongestelde vee geschiedt voor rekening der Mij. De inzenders zorgen voor het oppassen der door hen ingezonden dieren. De tentoonstelling en beoordeeling zal plaats hebben van 9 uur 's morgens tot 6 uur 's avonds. Gedurende dien tijd mag, behoudens toestemming van het Bestuur, geen dier van het terrein worden verwijderd.

TWEEDE DAG 3 Juli.

Tentoonstelling van klein vee en Landbouwproducten.
AFD. IV. SCHAPEN.
1. Rammen. 1e pr. f 5, 2e pr. getuigschrift.
2. Ooien. 1e pr. f 5, 2e pr. getuigschrift.

N. B. De beoordeeling geschiedt naar kwaliteit van wol en bouw als vleeschschaap.

AFD. V. GEITEN.
1. Bokken.
a. gekr. Teneriffe ras. 1e pr. f 5. 2e pr. f 2,50, 3e. pr. getuigschrift,
b. ander ras. 1e pr. f 5, 2e pr. f 2.50 3e pr. getuigschrift.
2. Geiten.
a. gekr. Teneriffe ras 1e pr. f 5 2e pr. f 2,50, 3e pr. getuigschrift,
b. ander ras. 1e pr. f 5., 2e pr. 2,50, 3e pr. getuigschrift.

N. B. Bij de beoordeeling der melkgeiten zal gelet worden op melkrijkheid.

AFD. VI. VARKENS.
1. Beeren, 1e pr. f 5, 2e pr. f 2,50.
2. Zeugen „ „ „ „

N. B. Tentoongestelde dieren kunnen bij het Bestuur der Landb. Mij als verkoopbaar worden opgegeven. Het Bestuur zorgt dan voor bekendmaking der prijzen, maar treedt *niet* als tusschenpersoon bij koop en verkoop, en betaalt, noch incasseergelden door verkochte dieren opgebracht. De tentoongestelde dieren worden alleen aan de inzenders teruggegeven, tegen intrekking van inzendingsbewijs.

De bekroonde dieren Afd. IV—VI blijven ook den 3n. dag op de terreinen der tentoonstelling aanwezig.

EERSTE, TWEEE en DERDE DAG Tentoonstelling van Landbouwproducten, Hoenders, Kalkoenen en Konijnen.

AFD. VII. LANDBOUWPRODUCTEN.
1. Fraaiste en grootste collectie van verschillende voortbrengselen, opgebracht door een zelfde plantage. 1e prijs: *Eereprijs uitgeloofd door den HEGstr. Heer Gouverneur der Kolonie, Eere-Voorzitter der Maatschappij*; 2e en 3e prijs nader te bepalen.
2. Veevoedergewassen. Prijzen: Getuigschriften.

AFD. VIII. HOENDERS, KALKOENEN EN KONIJNEN.
1. Toomen hoenders. Inlandsche ras: eierenproductie. Prijzen: f 2,50, f 2, f 1.50, f 1. Vleeschproductie. Prijzen idem.
2. Toomen hoenders, Buitenlandsche ras. eierenpr. Prijzen: f 2,50, f 2, f 1'50, f 1., vleeschproductie. Prijzen: idem.
3, Kalkoenen, gelet wordt op grootste vleeschproduct, 1e pr. f 2,50, 2e pr. f 2, 3e pr. f 1,50.
4. Konijnen, 1e pr. f 2,50, 2e pr. f 1.50

N. B. Voor Afd. VIII geldt dezelfde bepaling als gemaakt voor het andere vee, wat betreft verkoop en koop. Pluimgedierte en konijnen moeten in manden of kisten franco worden bezorgd.

Afd. VIII. Inzendingen ter opluistering.
Prijzen: Getuigschriften.

N. B. *Eereprijzen, door particulieren uit te loven worden zeer gaarne aangenomen.*

De tentoonstelling zal geopend zijn elken dag van 9—12 uur voormiddag en van 3—6 uur 's namiddags.

Toegangsprijs: 20 cents. De toegangsbewijzen moeten bij den ingang van het terrein worden afgegeven. Leden der Mij. hebben tot de Tentoonstelling en alle verder daaraan eventueel te verbinden feestelijkheden vrijen toegang met eene Dame.

Toegangsprijs op alle dagen, behalve Zondag voorm. van 9 - 12 uur, 25 ct.
„ op Zondag 4 Juli van 9 - 12 vm. 10 ct.
„ voor kinderen op alle dagen 10 ct.

Leden der Mij. hebben tot de Tentoonstelling en alle daaraan eventueel te verbinden feestelijkheden, doorloopend vrijen toegang met eene Dame.

PROGRAMMA
DER AAN DE TENTOONSTELLING VERBONDEN FEESTELIJKHEDEN.

Eerste dag, Vrijdag 2 Juli.
's Voormiddags 9 uur:
Opening der Tentoonstelling.
's Voormiddags 9—11 uur:
Muziekuitvoering door de Mil. Kapel v. h. Garnizoen alhier.
's Namiddags 5.30 uur:
Estaffette loop door de Jongelieden Afdeeling v. h. A. N. V.
1e. prijs. kunstvoorwerp,
2e. prijs: id.
's Namiddags 5.30— 6 uur:
Muziekuitvoering door de Kapel der Weesjongens van Sta. Rosa.

Tweede dag, Zaterdag 2 Juli.
's Voormiddags 10 uur:
Touwtrekken door soldaten: Prijs f7.50.
's Voormiddags 10.30 uur:
Springen op verren afstand: 1e. pr. f5. 2e. pr. f2.50.
's Namiddags 4.30—6 uur:
Muziekuitvoering door de Mil. Kapel.
's Namiddags 5 uur:
Wedstrijd op rijwielen:
1e. prijs: kunstvoorwerp,
2e. prijs: id.

Derde dag, Zondag 3 Juli.
's Voormiddags 10½ uur:
Muziekuitvoering door de Mil. Kapel v. h. Garnizoen alhier.
's Voormiddag 10.15—11.45 uur:
Wedren op ezels.
1e. prijs f5. 2e. pr. f2.50.
's Voormiddags 11 uur:
Ringsteken op ezels:
1e. prijs ad f3. en 7 prijzen ad f1.
's Namiddags 4.30—6 uur:
Muziekuitvoering door de Kapel der Weesjongens van Sta. Rosa.
's Namiddags 4.30 uur:
Wedstrijd in sneltellen van paarden onder den man. pr. f10.
's Namiddags 5 uur:
Wedren te paard: pr. f15.

Landbouw en Veetentoonstelling
2, 3 EN 4 JULI 1909.

Toegangsbewijzen tot de Tentoonstelling met de daaraan verbonden Feestelijkheden zijn vanaf Zaterdag 25 Juni op de navolgende plaatsen te verkrijgen:

Overzijde { Bot. Del Carmen. „ Central. „ Nacional.
Stad { Bot. Nueva. „ Excelsior. Pakhuis v. d. Heer Lieder

Curaçao 25 Juni 1909.

Het Bestuur der C. Mij. t. B. v. L. V. Z. en V.

de Voorz. H. H. R. CHAPMAN
de Secr. G. B. DUSSEL.

Namens het Bestuur voornoemd:
A, C, WILLEMSEN, Presidente a, i,
J, C, QUAST, Secretaresse,

Algemeen Nederlandsch Verbond Groep „Ned. Antillen."

Buitengewone algemeene vergadering op „Donderdag, 1 Juli a. s. in de bovenzaal der Societeit De Gezelligheid" des avonds om 8 uur.

Te behandelen onderwerpen:
Zie de in dit blad openbaar gemaakte notulen.

De Secretaris.
C. S. GORSIRA JPz

Zaterdag, 26 dezer, hopen onze geliefde ouders hunne
40 jarige echtvereeniging
te gedenken en zal onze geliefde vader ZIJN
25 jarig ambts-jubilé
als Voorlezer en Predikant bij de Ned. Herv. Isr. Gemeente "Emanuel" alhier vieren.

Curaçao, 17 Juni 1909.
HENRIETTE LAGUNA A. CORREA.
MORTIMER A. CORREA.
ESTHER LAGUNA MORÓN
PRÓSPERO MORÓN.

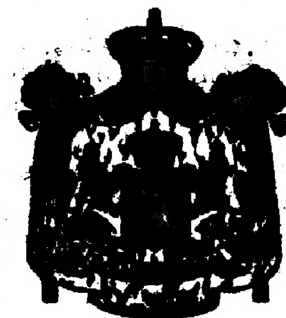

LONGMAN & MARTINEZ
NEW YORK, U. S.
Venta Por Las ...
Almacen

„El „luz Diamante" es el único Aceite de Carbón ó Petroleo, que durante el largo período de 36 años no ha causado ninguná desgracia".

Photographische Inrichting.
Soublette et Fils,
HOFPHOTOGRAFEN
VAN

M. H. de Koningin der Nederlanden
BEKROOND
te Amsterdam 1883,
„ Antwerpen 1885,
„ Chicago 1893, en
„ Curaçao, Eerste Prijs Eere medaille, 1904.
Curaçao, Waterkant Otra banda.

Drukker:
ALFREDO F. SINTIAGO